

319. pa. 1. & 2.

¶ Priuilegia (secundum mentem Pontificis) in hac Noua Hispania (ad huc hoc ipso, eodem que tempore) sunt in suo robore. folio.

320. pa. 1.

¶ Priuilegia concessa (iuxta fauorabiliorem interpretationem) non solum veniunt intelligenda de concessis, sed etiam de concedendis. fo. 320. pa. 1. & 2. & 321. pa. 1.

¶ Priuilegiorum derogatio (ex Clementina Religiosi, & Dudum de Sepulturis) tollitur per Paulum. 4. fo. 322. pa. 1.

¶ Priuilegia derogata (per Clementinā Dudū de sepulturis) iterum sunt cōfirmata per Paulum. 4. fo. 323. pa. 1.

¶ Priuilegiorum restrictio vel cassatio (si aliqua fuit facta per Summos Pontifices) tollitur per Paulum. 4. fo. 323. pa. 2.

¶ Priuilegia omnia concessa tribus Ordinibus sancti Francisci, sunt confirmata à Gregorio. 13. & Sixto. 5. & per modum communicatio nis, & extensionis inter se, & cum alijs Ordinibus Mendicantibus, & non Mendicantibus. fo. 324. nu. 35. & 36.

L 5

¶ Priuile